

været afgjørende for at tilraade Thinget at lade § 1 i det oprindelige Lovudkast udgaae og til ikke at hjemle nogen Bemyndelse mod den enkeltvise Gjengivelse af et Kunstværk, og i den Henseende befinde vi os i Grunden i Overensstemmelse med den høitærede Indenrigsministers Udtalelse i Landstthinget, forsaavidt det deraf fremgaaer, at han en Tid selv har villet indskrænke sig til § 2, og i Landstthinget er det ogsaa udtalt, at det praktiske Udbytte af Loven var § 2.

Seg skal nu med nogle faa Ord tillade mig at udtale mig om de Undtagelser, der i § 5 gjøres fra Forbudet mod Eftergjørelse. Det vil være indlysende, at hvis vort Forslag om at lade § 1 udgaae vedtages, ville disse Undtagelser kun faae Betydning som Undtagelser, forsaavidt det, der omhandles i den, indeholder en Mangfoldiggjørelse af et Kunstværk og ikke en enkeltvise Eftergjørelse. Hvad den første Undtagelse angaaer, kan jeg vel spare mig nogen Motivering deraf, da Udvalget i det Hele har tiltraadt den, og der heller ikke er stillet Forslag om at lade den udgaae; jeg skal blot bemærke, at naar Udvalget har foreslaaet at lade disse Ord udgaae: „ved mekaniske Midlers Anvendelse“, da ligger Grunden nær; det har forekommet Udvalget urimeligt, at man vel skulde have Lov til ved Fotografi at aftage en Billedstøtte paa et offentligt Torv, men ikke først at tage en Tegning deraf og deraf igjen en Fotografi af Billedstøtten, og at det var urimeligt, at man overhovedet havde Lov til at eftergjøre ved mekaniske Midler uden nogen kunstnerisk Virksomhed, men ikke til at eftergjøre ved kunstnerisk Virksomhed. Hvad Undtagelsen under b. angaaer, er der af forskillige Medlemmer stillet Forslag om, at den skulde udgaae. Udvalget har imidlertid ikke kunnet overbevise sig om, at denne Bestemmelse ikke skulde være bespøiet, navnlig naar der gives den den Begrænsning, som her er givet, hvorefter det staaer til Kunstneren, eller Den, han har overladt sin Væb, i 10 Aar at forbeholde sig Eneretten. Littr. b. handler om „Benyttelse af kunstneriske Arbejder til Mønstre for de af Haandværkere eller

Fabrikanter forarbejdede Brugsgjenstande eller til disse Udsmykning.“ Ved „Mønstre for de af Haandværkere eller Fabrikanter forarbejdede Brugsgjenstande,“ have vi tænkt os: som Forbilleder til de af Haandværkere eller Fabrikanter forarbejdede Brugsgjenstande. En saadan Bestemmelse giver vistnok Kunstneren al den Ret, som han med Grund kan kræve, at han i 10 Aar, den Tid, hvori hans Arbejde vilde have størst Betydning, kan forbeholde sig Retten til at være sikker mod Benyttelsen deraf uden hans Samtykke; men vi have foreslaaet at forandre den Vel, ad hvilken det er tilladt ham at sikre sig Eneretten, idet vi mene, at Indrykkelse i Verlingske Tidende ikke er hensigtsmæssig, da Vedkommende ikke vilde være i Stand til at følge med al den Mængde Forbud, der ville komme, og vi have derfor foreslaaet, at Forbeholdet skal tages ved en Anmeldelse paa et særegent Bureau eller paa et Sted, som Indenrigsministeren nærmere maatte bestemme.

Berettigelsen af Undtagelsen under Littr. c. er mere tvivlsom, og et af Udvalgets Medlemmer, det ærebe Medlem for Holbek Amts 2den Valgtreds (Tscherning), har meent, at den burde udgaae. Da han formodentlig vil motivere dette Forslag, skal jeg ikke inklade mig nærmere derpaa, men jeg kan ikke nægte, at det er den af de tre Bestemmelser, der ogsaa forekommer mig at være af tvivlsom Berettigelse, og som det staaer, kunde jeg selv være noget tilbøjelig til at stemme for at lade denne Undtagelse udgaae. Min Frygt er grundet i det samme Hensyn, han har gjort gjældende — at man ad den Vel kunde komme til at omgaae Kunstnerens Ret paa en saadan Maade, at den tabte sin Betydning.

De øvrige af Udvalget foreslaaede Endringer ere ikke af nogen indgribende Betydning. Endringen til Begyndelsen af § 6 er væsentlig en Redaktion, en korrekttere Udtryksmaade for Lovudkastets formeentlige Tanke. Seg skal blot bemærke med Hensyn til Bestemmelsen i det 3die Punktum af § 6, at vi antage, at det ved den forbydes fremtidig at